

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ
اللَّهُ إِلَيْكَ...

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ.

DÜNYADA YOLCU OLABİLMEK!

“Önce Allah vardı; O’ndan evvel hiçbir şey yoktu... Sonra O, gökleri ve yeri yarattı.”¹

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu hadisi, yaratılış hakkında soru soran Yemenli bir gruba hitaben söyler Allah Resulü (s.a.s). Yerleri ve gökleri, canlı-cansız her varlığı, geceyi ve gündüzü var eden Rabbimiz, sonra insanı da yaratarak onun dünyadaki serüvenini başlatır. Yüce Allah, ona değer verip kendi ruhundan üfler. Yaratılışının hikmeti olan kulluk imtihanı ile onu baş başa bırakır.

İnsanın imtihana çekileceği mekan olarak yeryüzü seçilir. Ardından kendisine birbirini takip eden iki hayat verilir. Birincisi dünya hayatı; fani, kısa ömürlü ve kazanca dönüştürülmesi gereken bir hayat. İkincisi ise ahiret hayatı; ebedi, ölümsüz... Kişinin dünya tarlasında ektiğini biçeceği, sevap ve günah olarak yapıp ettiklerini eksiksiz göreceği hasat mevsimi.

Kardeşlerim!

Gelep geçici olan dünya hayatına şüphesiz bizler de bir gün veda edeceğiz. “Durun, bana biraz zaman tanıyın. Bu son yolculuğum için gerekli hazırlıkları yapayım” dahî diyemeden. Kim bilir belki de eşimiz, dostumuz ve sevdiğimizle helalleşmeden. Zira, Rabbimizin kapımızı ansızın çalacak bir hükmüdür ecel. Ne bir saniye öne çekilir ne ertelenir. Ne de herhangi birimizi görmezden gelir ölüm.

Hepimizin inandığı bu gerçeğe rağmen, çabucak geçip giden dünya hayatına kendimizi kaptırıyoruz çoğu zaman. Gündelik meşgaleler, yarına dair hesap ve hayaller... Bazen ihtiras, daha iyi olma kaygısı... Bazen bütün ruhumuzu kuşatan ve mahkum eden benlik duygusu... Dünyaya özgü endişeler... Bizi bize ve kardeşlerimize yabancılaştırıyor, kalabalıklar içerisinde yalnızlaştırıyor. Yaratılış ve dünyaya gönderiliş gayesinden bizi uzaklaştırıyor. Bu gayeden uzaklaştıkça hem kendimize hem insanlığa hem de Yaratana karşı sorumluluklarımızı unutuyoruz.

Oysa, Yüce Rabbimiz, “Allah'ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma...”² buyurur ve iki alemin de gereğini yapmamızı ister. “Dünyada kimsesiz bir garip yahut bir yolcu gibi ol!”³ nasihati ile Efendimiz (s.a.s) de asıl hedefin bâkî hayat olduğunu dile getirir. Dünyanın, ahirete uzanan zorlu ve sonlu bir yol olduğunu hatırlatır. İnsanın, yoldaki işaretlere riayetiyle ahiret yurdundaki konumunu kendisinin

belirleyeceğini vurgular. Buna göre girdiğimiz yol bizi ya huzura ya da hüzne götürür. Tercih bizimdir.

Kardeşlerim!

Cennet, tohumunu bu dünyada ektiğimiz bir bahçe, cehennem de ateşini bu dünyadan götürdüğümüz bir yangın yeridir. Rahmet Elçisi Efendimiz (s.a.s), ömrünü bu yangın ile müminlerin arasına perde yapmıştır. Onun hayatı Allah’a kul olmanın, ahlakın, sadakatın, insanca yaşamın ve ebedi mutluluğa ulaşmanın anahtarıdır. Onun bizzat yaşantısı bize örnek olmakla birlikte sözleri de gerçek bir mümin olabilmenin hazine ve şifrelerini taşır.

Allah Resulünün dilinde mümin bal arısı gibidir. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer ve hep güzel şeyler üretir. Hiçbir şeyi ne döker, ne kırar, ne de ifsat eder.⁴ Onun gönlünde daima iyi, yararlı ve olumluya yer vardır. Gözü iyi olanı görür. Dilinden güzel sözler dökülür.

Allah Resulü’ne göre hurma ağacı gibidir mümin.⁵ Her daim imanından aldığı kuvvetle canlılığını korur. Üretkendir, yaratılış hikmetini unutmadan insanlığa yararlı olur.

Mümin altın gibidir.⁶ Değerini hiçbir zaman yitirmez. Ateşe atılsa bile İbrahimî bir duruşla doğru bildiğini söyler, Hak uğruna özünden ödün vermez. Dinin ona çizdiği yoldan asla sapmaz.

Yeşil ekin misalidir mümin.⁷ Yıkılmaz, türlü musibetlerle imtihan edilse de. Bilir ki kula düşen, bunları Eyüp misali sabır, teslimiyet ve vakarla kabullenmektir. Kahır değil, lütufla bakmak gerekir Yüce Yaratana’dan gelene. Ümitsizliğe yer yoktur onun hayatında; “**Şüphesiz Allah bizimle beraberdir**”⁸ inancını hücrelerine kadar dillendirendir mümin. Herkesin onu terk ettiği anda onu terk etmeyen bir mevlası olduğuna inanır.

Mümin, güzel koku satan attar gibidir.⁹ Ahlak, âdâb, erdem takdim eder beraberindekilere. Hep olumlu yer edinir zihinlerde. Hayırla yâd edilir, hoş seda bırakır gönüllerde. “**Mümin, kendisiyle dostluk kurulabilen kişidir. İnsanlarla dost olmayan ve kendisiyle dostluk kurulamayanda hayır yoktur.**”¹⁰ nebevi öğretisi yön verir müminin ilişkilerine. Onun davranışları şefkat, merhamet, samimiyet, ülfet ve muhabbetle örülmüştür.

Kardeşlerim!

Ne mutlu Kutlu Elçinin bu övgülerine mazhar olanlara! Ne mutlu yolu huzura çıkanlara! Ne mutlu yaratılış hikmetine sarılarak Mevla’nın rızasına ulaşanlara! Ne mutlu fâni alemi bâkî bir hazineye dönüştürenlere!

¹ Buhârî, Tevhid, 22.

² Kasas, 28/77.

³ Buhârî, Rikâk, 3.

⁴ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁵ Buhârî, Edeb, 89.

⁶ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁷ Buhârî, Tevhid, 31.

⁸ Tevbe, 9/40.

⁹ Taberânî, el-Mu’cemü’l-Kebir, XII, 319.

¹⁰ Ahmed b. Hanbel, II, 400.